

Bonvenon deziras
VERDA VOĈO

Unua numero en Doksy.

29.7.1954.

Aperas laŭbezone.

ESPERANTEM ZA SVĚTOVÝ MÍR !

Sešli jsme se zde v Doksech nejen abychom si osvojili znalost mezinárodního jazyka, ale též proto, abychom se zde naučili jak tento jazyk, který nám poskytuje možnost se dorozumět s esperantisty celého světa, prakticky používat k propagaci míru a socialistického budování a abychom otevírali oči všem těm, kteří za našimi hranicemi jako nepřátelé pokroku a míru hanobí a pomlouvají naši republiku.

Světové hnutí esp.obránců míru, které se ve všech zemích zapojuje do akcí Svět.rady míru a snaží se dle daných možností plnit a prosa - zovat její resoluce a pokyny, očekává, že i v Československu počet našich bojovníků vzroste a že i vy, kteří projdete esp. seminářem v Doksech se zapojíte do aktivní činnosti a budete plnit úkoly, které esperantu určil jeho tvůrce Dr. L.L.Zamenhof.

Myslím, že v dnešní době není čestnějšího úkolu pro skutečného esperantistu, než dát tento ideální jazyk do služeb míru, varovat své přítele za hranicemi, kteří jsou ještě ovlivňováni kapitalistickými a reakčními živly, před hroznou katastrofou, která hrozí veškerému lidstvu, a nedopustit, aby se podařilo inscenovat novou válku, válku atomovou a vodíkovou zbraní.

Esperantisté to musí považovat za velikou čest, že je jim dána možnost se zapojit do tohoto velikého boje!

R. Burda

G E O R G I N O

Sub blua firmamento,
sub freŝa, varma vento,
sur griza voj' vi iras.

Mantelo via tremas,
vi herbon piedpremas,
printempa suno miras.

Kaj mi vin vane gardas
kaj vane vin rigardas
kaj vane post vi diras:

"Restu por mia ĝojo
momenton sur la voĵo,
ĉar mi vin priadmiras!"

Sed vi min ne atendas,
vin mia voĉ' ne tendas,
vin fremda vir' altiras.

Kaj vi nur sub la vento
kaj sub la firmamento
plu paŝas kaj - foriras...

Karolo Piĉ

B O N V E N O N E N D O K S Y 1 9 5 4 !

Post dujara longa paŭzo,
monreforma poŝa taŭzo,
en sunŝpara nuba tago
rekunvenas ni ĉe l' lago.

Nia verda rond' fidela
la kuneston igos bela
kaj al ĉiu gojon trudos,
ke ni kun amuzo studos.

Se ankoraŭ ne plennombre
venis ni kaj eĉ se ombre
Sankta Petro nubojn sendas,
ni ne grumblas kaj ne plendas.

Do el ĝi ne trist' rezultas
nia vic' ke malpli multas:
kulpas ĝin la cirkonstancoj!
Vivu Doksy kaj vakancoj!

Jiří Kořínek 25.7.54.

KRONIKO

La 25an de julio 1954 do rekomencas SEKD sian naŭan kursaron. En tago avara je suno, sed nuboriĉa, la sekretario de la kolegio, la sinofera samideano Pytloun, akceptadis en la stacidomo la alvenantajn kolegia - nojn kaj asignis al ili la loĝejojn. Unuopuloj alvenis jam sabate, sed la ĉefa fluso venis dimanĉe kaj ĉio estis glate solvita, du tri malkon - mentoj koncerne enlogigon estis ankoraŭ samtage de s-ano Spŭr likviditaj.

Vespere je la 21a horo kolektiĝis en Kultura Domo ĉiuj alvenintoj por malferma soleno. La vizaĝoj radiis, la malnovaj konatoj intersalutis. Oni vidis fidelajn realvenantojn, kiujn la Macha-lago, la amika medio de la kolegio kaj la ĝoja etoso potence ĉiam kaj ree logas.

Ĉe la prezida tablo en la plaĉa, verdilage ornamita salono eksidis la instruista kolektivo kaj du reprezentantoj de lokaj instancoj. En enkon - dukaj vortoj s-ano Spŭr, la oferema aganto sur kies ŝultroj kuŝas plejpar de la antaŭpreparaj kaj postkazaj zorgoj, emfazis la tradicion de Some - ra Esperanto-kolegio en Doksy, ĝian meritan laboron. Li prezentis la mem - brojn de la instruista anaro, postkiam li bonvenigis la ĉeestantojn kaj salutis la oficialajn reprezentantojn. Li transdonis parolon al s-ano Ru - dolf Burda, kiu en siaj vortoj kaj sia funkcio de prezidento de Tutmonda Organizo de Pacbatalantoj eldiris konvinkon, ke Esperanto estos baldaŭ rekonata kiel efika rimedo por sekurigi daŭran pacon. S-ano Burda en sia parolo plue diris, ke senfrukta uzado de Esperanto por iaj bildkartkolekt ulaj aŭ aliaj vantaj celoj baldaŭ degradus ĝin kaj starigus nin al nivelo de kuniklobredantoj, ŝakistoj kaj aliaj distraj marotoj. Sed la tasko de Internacia Lingvo estas multe pli granda kaj li montris je ekzemploj el Plzen, kiel praktike ni povas ĝin servigi al socialismo.

Poste reprezentanto de pacdefendantoj k-do Tyrdek denove substrekis la vortojn de s-anoj Spŭr kaj Burda kaj deziris, ke Esperanto fariĝu potenc ilo al tiu celo kaj deziris al la kolegio multan sukceson. Prezidento de la fako por kulturo kaj eduko ĉe Distrikta Nacia Komitato k-do Miĉík en elokventa oratorajo atentigis, ke ni devas eluzi la grandan disvastigon de Esperanto por refuti kalumniojn kontraŭ nia lando, por montri niajn sukcesojn kaj progresojn kaj por paralizi la agadon de militinstigantoj. Li promesis subtenon al tia nia agado kaj diris, ke Doksy planas grand - skalan elkonstruon kaj kiam okazos la 15a SKED, ke la lokaj cirkonstan - coj estos jam multe pli favoraj. S-ano Spŭr dankis elkore por liaj vor - toj kaj promesis, ke ni en nia porpaca laboro lin ne senravigos. La di - rektoro de la kolegio Dro A. Pitlík diris, ke li jam 52 jarojn praktikas la lingvon kaj uzas por Zamenhofaj pacaj idealoj. Li diris, ke nia laboro prava, ĝusta kaj nia klopodado ne estas dependa de event. sukceso aŭ mal - sukceso ĉe Unesko. Li diris, ke Esperanto estas edifa, saniga kaj juniga lingvo kaj afero, kion pravas lia ĵus-hieraa 71-naskiĝtago en plena sa - no kaj laboremo, kion ĉiuj ĉeestantoj tondre aplaudis, same kiel la ank - aajn alparolojn. Poste la instruantoj Josef Vitek, Fr. Pytloun, Václav Spŭr, Eva Suchardová, Ant. Slanina, Karel Šolc kaj Jiří Kořínek salutis en mallon - gaj alparoloj la kursanojn. Speciale estis salutita la 81jara s-ano Kremm el Košice. Post kelkaj administraj sciigoj la kolegianoj disiris post la 23a horo al siaj hejmoj.

/daŭrigo el la antaŭa paĝo/

Hunde je la 19a horo kunvenis plennombre la kursanoj en la plej granda klasĉambro por improvizita amuzvespero. La sparkanta sprito de niaj nelĉerpeblaj idefontoj, s-anoj Slanina, Rýznar kaj Vítek, gajigis kaj distris dum du horoj ĉiujn kaj ĉiam denove ektondris elkora rido. La vesperon inde valorigis deklama arto de s-anino Eva Suchardová, la virtuoza pianludo de s-anino Škutová el Ostrava kaj admirinda imitanto de Hurvínek s-ano Chytil el Přerov. Aplaudon rikoltis rakontado de gajaj travivaĵoj dum siaj mondvojaĝoj per Esperanto, kiun prezentis direktoro Dro Pitlik. La buntecon de la programo kompletigis s-ano Seemann. La reĝo de la vespero, la vortpreta programestro Slanina estis "preskaŭ" rekompencita kise de tri nomtagon festantaj Annetoj. Gajplenaj kaj kontentaj disiris la ĉeestantoj.

J.K.

APERAS UNUA NUMERO DE VERDA VOĈO.

Akceptu ĝin favore. Ĉi estos via sincera amiko kaj post forveturo el Doksy ĝi rememorigos al vi karajn momentojn travivitajn en Doksy. La redaktoro silentas kaj nur tiuj ĉi helkaj vortoj estu la saluto al vi, karaj /elegantaj/ gelegantoj.

A.Slanina

PROGRAMO

- 29.7.: Výlet do Liberce a na Ještěd spojený s účastí na vystoupení Čínského armádního souboru. Sraz v 7 hod. před školou.
- 30.7.: "Věčná Eva" - dramatické pásmo v divad. sále "J jelena" 19,30 Vřele doporučujeme veřejnosti!
- 31.7.: "Večer dobré nálady" Kulturní dům 19,30. Ant.Slanina se svým kelektivem v premier. programu!
- 1.8.: Odp.výlet pod Bezděz. Sraz 15h. Veče a duchovní občerstvení poskytuje K.Šolc. Večer tanec v restauraci "Pod Bezdězem".
- 2.8.: Lampionový večer na jezeře.
- 3.8.: Přednáška Dra A.Pitlíka "Veselé zážitky z cest po Evropě. Kulturní dům, 19,30.

KLAĈANGULO

LI: Tak v sobotu mi končí kolej!
ŠI: Jak to? Vždyt bude ještě týden!
LI: To je sice pravda, ale na druhý týden již přijede manželka.

En ĉiuj klasoj fervora lernado. La direktoro de la kolegio inspektas kaj en la Verda vendejo trovas la lernantinon Lidka. "Kion vi faras ĉi tie dum la instruado? Kiun kurson vi vizitas?" "Kurson X" sekvas rapida respondo de Lidka. Konsternita demandas ankoraŭ la direktoro. "Kaj kiam ĝi komencas?" "Vespere" denove rapida respondo.

La direktoro nun serĉas instruiston, kiu en tiu kurso instruas, ĉar li pri tiu kurso nenion scias!

NOVAĴOJ

La vetero: kiel kutime. Pluvos antaŭtagmeze. Posttagmeze regos bela vetero /Validas ĝis event. ŝanĝo/.

Ni rekomendas: antaŭtagmeze lerni, posttagmeze bani sin, vespere amuzi.

LA KOLEGION SALUTAS:

Dro Miroslava Šerpcová el Bratislava

Anna Alamo-Sandgren el Svedujo

Povl Jörgenssen el Danujo

Al ĉiuj tri ni reciprokas la salutojn kaj deziras al ili agrablan someron!

ANONCOJ

Hledám dobrodince, který mi půjčí větší obnos k amortisaci nákupu ve Verda vendejo.

Zn. "Vděk odměnou"

Prodám plavky a kouzelné opalovacítko neb obojí vyměním za novější nepromokavý plášť.

Zn. "Ovlivněna počasím"

Ptáme se, proč ředitel koleje chodí odpoledne spát, když jeho vzrání je zcela sportovní?

Posluchačky.

Helpu, helpu, gekaruloj! Nunjare "knajpas" sam.S.sola. Ĉu neniuj gojigos ĉiujn matenajn horojn?

ZPRÁVY REDAKCE

Budovci číslo vyjde v sobotu. Příspěvky se přijímají do pátku. Bohoubohotně příspěvky se odměňují. Fotografie samidea ek ne- uveřejňujeme, a šuk ponechávají se v osobním, již obsáhlem albu redaktora!

Příjemný výlet přeje unavený sazeč!

LA AŬTORO DE ESPERANTO.

Ludoviko Lazaro Zamenhof naskiĝis en la urbo Bialystok la 15an de Decembro 1859. Li estis la unua filo de gimnazia instruisto. Jam en sia juneco li multe suferis pro la malpaco inter diversaj homoj; ĉar en lia urbo oni parolis kvar lingvojn: rusan, polan, germanan kaj hebrean; kaj li observis, ke la kaŭzo de malkompreno, malestimo kaj malamo estis plej ofte la diverseco de la lingvoj. Tial Zamenhof jam en siaj infanaj jaroj decidis, iam liberigi la homojn el tiu ĉi mizero kaj plifeliĉigi ilin, kreante lingvon, kiu povus esti neutrala esprimilo por ĉiuj. Jam dum siaj gimnaziaj studoj li komencis ellabori tian lingvon, kaj en 1878 li festis kun kelkaj el siaj kunstudantoj la naskiĝtagon de la "Lingvo universala". Tiu ĉi projekto jam iom similis al la nuna Esperanto. Dum kelkaj jaroj li ne povis labori pri sia eltrovaĵo; ĉar la medicina studado postulis ĉiujn fortojn kaj atenton. Sed ankaŭ en tiu ĉi tempo li iam kaj iam tradukis tekston en sian lingvon; kaj rimarkinte nepraktikajn vortojn aŭ gramatikajn malfacilaĵojn, li forigis ilin kaj tiel pli kaj pli perfektigis sian projekton. Fine li estiĝis kuracisto. Tiaj enspezoj estis ja tre malgrandaj; sed tamen li oferis ilin kun la malmulta mono de sia edzino, por eldoni en 1887 ruslingvan libreton kun la titolo: "Lingvo Internacia. Antaŭparolo kaj plena lernolibro. De Dro. Esperanto." Ĝi entenis la 16 gramatikajn regulojn, vortareton de 900 vortoj kaj tekston el la Biblio, la kristanan preĝon Patro nia, leteron kaj versaĵojn. Tiu ĉi libreto estas la germo, el kiu elkreskis la nuna riĉa literaturo de Esperanto, kiu ampleksas multajn milojn da libroj kaj broŝuroj. Zamenhof havis la ĝojon, vidi la kreskadon de la Esperanto-novado dum 30 jaroj. Lia plej forta doloro estis la eksplodo de la mondmilito en 1914; ĉar li ja esperis, ke la uzado de komuna lingvo farus la homojn pli pacemaj kaj amikaj. Sed la Esperanta penso ankoraŭ ne estis sufiĉe disvastigita, por tiel forte efiki. Certe tiu ĉi sperto estas kunkulpa je la tro frua morto de Zamenhof, la 14an de Aprilo en 1917.

Zamenhof estis malgranda viro kun modesta konduto, sed energia volo kaj klara pensado. Laborante por idealaj celoj de la homaro, li malmulte zorgis pri monprofito. Amante la homojn, precipe la malriĉajn kaj suferantajn, kiuj plej multe bezonas amon, li loĝis en la plej mizera kvartalo de Varsovio kaj ofte kuracis senpage la homojn, kiuj ne povis pagi. Tiel li restis malriĉa. Ankaŭ sian eltrovaĵon, la lingvon Esperanto, li donacis al la homaro kaj ne prenis por ĝi iun ajn rajton aŭ profiton. Al ĉiuj, kiuj lin konis, li aperis kiel homo sankta.

Vere la aŭtoro de Esperanto estas unu el la plej noblaj homoj, kiuj iam kaj ie vivis en la mondo.

"...Post multaj miljaroj da reciproka surdamuteco kaj batalado, nun en Bulonjo fakte komenciĝas en pli granda mezuro la reciproka kompreniĝado kaj fratigiĝado de la diverspopolaj membroj de la homaro; kaj unu fojon komenciĝinte, ĝi jam ne haltos, sed irados antaŭen ĉiam pli kaj pli potence, ĝis la lastaj ombroj de la eterna mallumo malaperos por ĉiam. Benata estu la tago kaj grandaj estu ĝiaj sekvoj!"

Tra densa mallumo briletas la celo

Al kiu kuraĝe ni iras.

Simile al stelo en nokta ĉielo,

Al ni la direkton ĝi diras.